

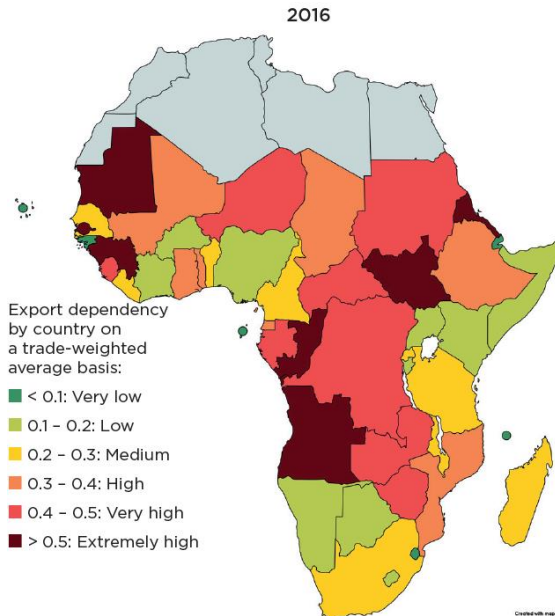
Brüksel, 7 Kasım 2017

Çin'in Sahra Altı Afrika'daki Hedefleri: İkili ilişkileri yeniden dengeleme çabalarına halen ihtiyaç duyuluyor

Emtia ihraç eden sektörler ve ülkeler için riskli ticaret bağımlılığı

İlk kez düzenlenen Çin-Afrika İşbirliği Forumunun üzerinden neredeyse 20 yıl geçti ancak Çin-Afrika ilişkilerine halen dengesizlik hakim. 2014 yılına kadar ihracatın sürükleyici etkisi ile ikili ticarete son on yıllık dönemde bir atılım yaşandı (2016 yılında toplam 123 milyar \$), ancak ihracat zirveye ulaştıktan sonra yüzde 51'lik bir düşüş yaşadı. Bölge şu anda Çin ile bir ticaret açığı yaşıyor. İhracat ağırlıklı olarak doğal kaynaklar üzerinde yoğunlaşırken (Çin'e ihracatın yüzde 90'ını oluşturmaktadır), ithalat daha fazla çeşitlilik göstermektedir ve maden ile değerli metallerin yanında mamul mallar, ulaşım ekipmanları ve makine (toplamın yüzde 51'i) gibi kalemler içermektedir. Bu ticaret dengesizliği aynı zamanda ekonomide yerel imalat sektöründeki düşüşü hammaddelerin ekonomik gelişimine bağlayan "Hollanda hastalığı" riskini güçlendirmektedir.

Çin ekonomisindeki yavaşlama ve büyüme modelinin özel tüketim üzerinde odaklanacak şekilde yeniden yönlendirilmesi, Afrika'dan emtia talebinin zayıflamasıyla kendini göstermektedir. Bu ihracatçılar için kaçınılmaz sonuçlar doğuracaktır. Coface ekonomistlerinin hesaplamalarına göre, Sahra Altı Afrika bölgesi 2016 itibarıyla (0'dan 1'e kadar olan bir ölçek üzerinde) diğer yükselen ülkelere göre çok daha yüksek ithalat bağımlılığına sahiptir: Bölgenin bağımlılık oranı 0,24 iken, (Çin'in en büyük ticaret ortaklarından birisi olan) Güney-Doğu Asya'da 0,16, Rusya, Brezilya ve Hindistan'da ise 0,19'dur. Bu fark Avrupa Birliği (0,07) ve Amerika Birleşik Devletleri (0,12) ile daha da büyüktür.

Source: Garcia Herrero & Casanova (2014), UNComtrade, Coface

Beklenebileceği gibi, Çin'in büyümesinden en fazla faydalanan ve az çeşitli bir ekonomiye sahip olan ülkelerin azalan talebin etkilerini akut bir şekilde yaşama olasılıkları daha yüksektir. En güçlü ticaret bağımlılığı ham petrol ihracatçıları arasında yoğunlaşmaktadır ve Coface tarafından belirlenen endekse göre, bağımsızlığını ilan ettiği 2011 yılından bu yana Güney Sudan sıralamanın en tepesinde yer almakta ve bu ülkeyi Angola ve Kongo takip etmektedir. Bunların hemen ardından odun üreten Gambiya gelmektedir. Metal cevheri (demir, bakır, alüminyum) ihraç ettiklerinden dolayı Eritre, Gine ve Moritanya da en bağımlı ülkeler arasında yer almaktadır.

“Kazan-kazan” esasına dayalı sürdürülebilir bir ilişkinin sırrı çeşitlilikte yatmaktadır

Çin’e yapılan ihracata olan bu güçlü bağımlılığa rağmen, Çin-Afrika ilişkileri “kazan-kazan” esasına dayalı bir işbirliğine dönüşebilir. Afrika’nın ihracat sepeti giderek çeşitlenmektedir. (daha yüksek katma değere sahip işlenmiş hammaddeler, ham odun ve daha düşük ölçüde bazı tarım ürünleri (tütün, narenciye, tohum ve yağlı meyveler). Bu ürünler Çin’in yükselen orta sınıfının ihtiyaçları ile de uyumludur. Böyle bir değişiklik emtia zengini ülkelerin uluslararası fiyat gelişmelerine karşı olan kırılganlıklarını devam ettirse de, yerel gelirleri artırması, istihdamı ve teknoloji transferlerini desteklemesi mümkündür.

Çeşitlendirme aynı zamanda Çin’den DYY akışlarını ve kredileri de içermektedir. Çin’in Afrika’daki yatırımları artık yapı itibarıyla maden ağırlıklı değildir ve hizmetleri, işleme endüstrilerini, taşımacılığı ve temel kamu hizmetlerini de kapsamaktadır. “Tek Kemer Tek Yol” gibi mevcut girişimler sonuçta bölgesel bağlantı olanaklarını arttırarak ihracat maiyetlerini düşürecektir.

Ancak, DYY ve finansman akışları ticaret akışlarına göre çok daha yavaş olduğu için, Çin’e ağır bir şekilde bağımlı olan Afrika ülkeleri, azalan talebe ve hammadde fiyatlarındaki daha fazla düşüşe karşı halen yüksek derecede kırılgan durumdadır. Öte yandan, Çin’in bölgedeki çıkarları öncelikle ve özellikle karmaşık bir siyasi ve ekonomik hedefler ağına dayalı olduğu için, Çin’in dış politikasındaki değişikliklere ve talebe karşı kırılganlıklarının artması Afrika Hükümetleri için bir risk oluşturacaktır.

Coface’ın Sahra Altı Afrika Bölgesinden sorumlu ekonomisti ve "*Çin-Afrika: çıkar evliliği sürecektir mi?*" başlıklı çalışmanın eş yazarlarından Ruben Nizard bu konuda şunları söylüyor: "*Son gelişmelerin doğru yönde ilerlediği görülüyor, ancak dengesiz bir çıkar evliliğinden kazan-kazan esasına dayalı bir işbirliğine geçiş için halen çaba sarf edilmesi gerekiyor.*"

MEDYA İRTİBAT:

Leyla ZERGER SIDAL – T. +90 (212) 385 99 60 leyla.zerger@coface.com

Ticari alacak (kredi) sigortası alanında dünyadaki en yaygın şirket olan Coface Grubu, firmalara hem iç pazar hem de ihracat müşterilerinden doğan alacaklarının ödenmeme (temerrüt) riskine karşı küresel çözümler sunmaktadır. Grup 2016 yılında 4.300 çalışanının desteği ile 1.411 milyon €’luk konsolide ciro açıklamıştır. Doğrudan veya dolaylı olarak 100 ülkede faaliyet gösteren Grup, 200’e yakın ülkedeki 50.000’in üzerinde şirketin ticaretini güvence altına almaktadır. Coface şirketlerin ödeme alışkanlıkları hakkındaki bilgi birikimine ve müşteriler ile borçluları en güncel şekilde izleyen 660 analistin ve risk değerlendirme uzmanının deneyimlerine dayalı olarak her üç ayda bir ülke risk değerlendirmeleri yayınlamaktadır.

www.coface.com.tr

Coface SA. is listed on Euronext Paris – Compartment A
ISIN: FR0010667147 / Ticker: COFA